

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova,

în pricina civilă intentată la cererea depusă de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova, privind retragerea licenței societății cu răspundere limitată „Riacomtrans”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova,

c o n s t a t ă :

La 30 mai 2016 Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova (în continuare Camera de Licențiere) a depus cerere privind retragerea licenței societății cu răspundere limitată „Riacomtrans” (în continuare SRL „Riacomtrans”).

În motivarea cererii s-a indicat că SRL „Riacomtrans” a deținut licența seria A MMII nr. 046254 din 21.12.2007 pentru genul: activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale (în trafic internațional). Luînd act de plîngerea nr.3826 din 05.11.2015 și procesele-verbale cu privire la contravențiile emise în privința conducătorilor auto ai SRL „Riacomtrans”, dezacordul SRL „Riacomtrans” nr. 3114 din 01.09.2015, precum și actul de control efectuat nr.05/404 din 20.08.2015 (de profil inopinat) în temeiul art.7 al.(2) lit. d), art. 19 al.(4), (8), (9) ale Legii nr. 451- XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, art.29 al.(1) și (4) al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, Camera de Licențiere a emis prescripția nr.05/196 din 09.12.2015 prin care a obligat SRL „Riacomtrans” să-și conformeze activitatea prevederilor legale ale art. 16,17,21,23,43,49,153 ale Legii nr.150 din 07.07.2014 (Codul Transporturilor rutiere) și art. 16 din Legea nr. 451-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin

licențiere a activității de întreprinzător, adică: prezentarea dosarului al persoanei numite în calitate de manager în transport rutier angajat al societății, ce include: ordinul de angajare, contractul individual de muncă, certificatul de atestare (copii conforme cu originalul); prezentarea dosarelor personale ale conducătorilor auto angajați în cadrul întreprinderii, ce includ: ordinul de angajare, contractul individual de muncă, permisul de conducere, certificatul de competență profesională, adeverința medicală, concluzia consultativ narcologică și psihiatrică (copii conforme cu originalul); prezentarea registrului de evidență al controlului medical al conducătorilor auto și al registrului de evidență tehnică pentru unitățile de transport deținute, raportat perioadei: 01.01.2015- 20.08.2015 (copii conforme cu originalul); prezentarea dosarului persoanei responsabile de efectuarea controlului tehnic, angajat al societății, ce include: ordinul de angajare, contractul individual de muncă, diploma de absolvire (copii conforme originalului); prezentarea dosarului persoanei responsabile de efectuarea controlului medical, angajat al societății, ce include: ordinul de angajare, contractul individual de muncă, diploma de absolvire (copii conforme cu originalul); prezentarea documentelor confirmative privind salarizarea managerului în transport rutier, medicului și mecanicului, angajați ai societății comerciale, raportat perioadei 01.01.2015 - 20.08.2015 (copii conforme cu originalul); prezentarea registrului de evidență al circulației foilor de parcurs pentru perioada: 01.01.2015-20.08.2015(copii conforme cu originalul); prezentarea foilor pe parcurs eliberate, raportat perioadei: 01.01.2015- 20.08.2015 (copii conforme cu originalul); prezentarea actului confirmativ privind deținerea a cel puțin 20% din vehiculele rutiere de care dispune întreprinderea în proprietate sau în leasing financiar; prezentarea rapoartelor de verificare tehnică ale unităților de transport (copii conforme cu originalul); prezentarea extrasului din Registrul bunurilor imobile sau copia contractului de locațiune al imobilului ce servește drept sediu real și efectiv (copie conform originalului); prezentarea actului confirmativ privind informarea conducătorilor auto și lucrătorilor mobili cu privire la reglementările din domeniul transporturilor rutiere; asigurarea procesului de prezentare și plecare în cursă la timp a vehiculelor rutiere, în starea tehnică și sanitară corespunzătoare, cu transportarea persoanelor în condiții de siguranță și confort, conform graficului aprobat și reglementarilor din domeniu în vigoare; prezentarea certificatelor ce confirmă faptul că serviciile de transport rutier sunt prestate în conformitate cu documentele normative valabile în Republica Moldova (certificatul de conformitate și/sau certificatul de management); respectarea prevederilor legale privind perioadele de conducere și de odihnă ale conducătorilor auto angajați, potrivit foilor de înregistrare sau cartelelor tahografice. Totodată persoana interesată a fost avertizată despre posibila retragere a licenței, în condițiile în care, încălcările depistate și prescrise prin prezenta, nu vor fi lichidate în termenul

stabilit. Menționează că urmare a executării parțiale a prescripției nr. 05/196 din 09.12.2015, emisă SRL „Riacomtrans”, în temeiul art. art.7 alin.(2) lit. d), 10 alin.(1) lit. c), 19 alin. (9) ale Legii nr. 451-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, art. 29 alin. (1),(4) al Legii nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Camera de Licențiere a emis repetat prescripția nr. 05/96 din 20.04.2016 și a obligat SRL „Riacomtrans”, să-și conformeze activitatea prevederilor legale ale art. art. 16, 17, 21, 23, 43, alineatele (1) - (3), 48 literele b), d), f), g), h), j). k), m), n), o), 49 literele a),c), f), i), o), s), 153 alin. (1) lit.c) ale Legii nr. 150 din 17.07.2014 (Codul Transporturilor Rutiere) și art. 16 al Legii nr. 451/2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, solicitînd informația despre remedierea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere constatate, pînă la 23.05.2016 și avertizînd repetat despre posibila retragere a licenței, în condițiile în care, încălcările depistate și prescrise prin prezența, nu vor fi lichidate în termenul stabilit.

Potrivit art. 19 alin. (9) al Legii nr. 451/2001, titularul de licență, primind prescripția privind lichidarea încălcărilor condițiilor de licențiere, este obligat, în termenul indicat în prescripție, să prezinte autorității de licențiere informația privind lichidarea încălcărilor.

Datorită nerespectării repetate a prescripțiilor nr. 05/196 din 09/12/2015 și nr. 05/96 din 20/04.2016 privind lichidarea încălcărilor ce țin de licențiere, în temeiul art. 17 alin. (3) al Legii nr 235 XVI din 20.07.2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, art. 7 alin. (2) lit. a), art.21 alin. (2) lit. I) și alin. (6) ale Legii nr. 451 XVI din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, Camera de Licențiere a emis Decizia nr. 78 din 26.05.2016, prin care s-a dispus retragerea licenței seria A MMII nr. 046254 din 21.12.2007, eliberata SRL „Riacomtrans” pentru genul „activitatea de transport rutier de persoane prin servicii regulate, ocazionale (în trafic internațional), începînd cu 26.05.2016 și obligarea SRL „Riacomtrans”, în decurs de 10 zile lucrătoare de la data adoptării prezentei decizii, să depună la Camera de Licențiere licența.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Botanica, municipiul Chișinău, din 06 iunie 2016, a fost respinsă cererea Camerei de Licențiere privind retragerea licenței SRL „Riacomtrans”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de Camera de Licențiere și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei sectorului Botanica, municipiul Chișinău, din 06 iunie 2016, pronunțată în pricina civilă în cauză.

La 17 noiembrie 2016 Camera de Licențiere a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, iar la 30 noiembrie 2016 a prezentat

cererea de recurs motivată, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea Camerei de Licențiere împotriva SRL „Riacomtrans”.

În motivarea cererii a indicat că actele de dispoziție ale instanțelor de judecată ierarhic inferioare au fost adoptate în rezultatul neaplicării legilor care se impuneau a fi aplicate și cu interpretarea eronată a normelor de drept ce reglementează raportul juridic litigios.

Sușține recurentul că decizia nr.78 din 26 mai 2016 privind retragerea licenței SRL „Riacomtrans” este justificată de prevederile Legii nr.451/2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător și anume, art.21 alin.(2) lit.f) – nerespectarea a doua oară a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere.

La 24 ianuarie 2017 Camera de Licențiere a înaintat un demers privind acordarea unui termen în vederea prezentării suplimentului la cererea de recurs.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Camera de Licențiere ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care

se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Mai mult ca atât, Colegiul notează că, în esență, argumentarea expusă în cererea de recurs este similară argumentării expuse în cererea de apel, asupra căreia instanța de apel s-a expus cu suficientă claritate, circumstanță care evidențiază caracterul iluzoriu al criticilor aduse de recurent.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Totodată, Completul notează că în speță recurentul a beneficiat de un termen suficient pentru prezentarea argumentelor întru susținerea recursului, nefiind prezentate careva argumente plauzibile în sensul amânării soluționării admisibilității recursului.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarate de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

